

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1207/2022
08.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Чвркића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 32/21 од 02.06.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 562/22 од 15.09.2022. године у седници већа одржаној дана 08.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку К 32/21 од 02.06.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 562/22 од 15.09.2022. године, тако што Врховни касациони суд:

окривљеног АА са личним подацима као у изреци првостепене пресуде,

ОГЛАШАВА КРИВИМ

што је:

„Дана 04.03.2021. године, око 15,30 часова у Чачку, у ул. Булевар ослобођења без броја, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, другом дао опојну дрогу да је ужива, тако што је на паркингу бензинске станице „...“ дао окривљеном ББ два мања ПВЦ пакетића, нето масе 0,56 и 0,51 грам, испуњена опојном дрогом „cannabis“, која у себи садржи психоактивну супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3% и налази се на Списку психоактивних контролисаних супстанци („Сл. гласник РС“, бр.38/2019 од 31.05.2019. године), коју опојну дрогу су полицијски службеници ПУ ОКП Чачак пронашли код окривљеног ББ и по потврди му је одузели, при чему је био свестан свога дела, чије извршење је хтео и био свестан да је његово дело забрањено.

чиме је извршио кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. Кривичног законика,

па га Врховни касациони суд на основу одредби члана 4, 42, 43, 45. и 54. Кривичног законика

ОСУЂУЈЕ

На казну затвора у трајању од шест месеци у коју казну се урачунава време проведено у притвору од 04.03.2021. године до 02.04.2021. године.

У преосталом делу правноснажне пресуде остају неизмењене.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 32/21, окривљени АА и окривљени ББ су оглашени кривим и то: окривљени АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју се урачунава време проведено у притвору од 04.03.2021. године до 02.04.2021. године и окривљени ББ, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, ако окривљени новчану казну не плати у наведеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом на основу одредбе члана 246а став 3. КЗ од окривљеног ББ су одузета два ПВЦ пакетића испуњена опојном дрогом „cannabis“ нето масе 0,56 и 0,51 грам, који су одузети по потврди о привремено одузетим предметима ПУ ОКП Чачак од 04.03.2021. године. Окривљени су обавезани да на име паушала плате суду износ од по 10.000,00 динара, као и да Вишем јавном тужилаштву у Чачку на име трошкова кривичног поступка плате и то окривљени АА износ од 56.662,97 динара, а окривљени ББ износ од 7.092,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде. На основу члана 535. и члана 536. ЗКП од окривљеног АА су одузете три ПВЦ кесице испуњене опојном дрогом „cannabis“, нето масе 0,54, 0,49 и 0,47 грама, које су му одузете по потврди о привремено одузетим предметима од 04.03.2021. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 562/22 од 15.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Чвркић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или преиначи у смислу члана 492. став 2. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

По налажењу овог суда, основано бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика, садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога, као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога. Инкринимисано је и посредовање у продаји или куповини, као и свако друго неовлашћено стављање у промет опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Стављање на други начин опојне дроге у промет, обухвата све начине којима се опојна дрога чини доступном другом лицу, а који нису изричито наведени у законском опису основног облика овог кривичног дела, а не представљају ни радњу давања опојне дроге другом лицу ради уживања кривичног дела из члана 247 КЗ. То, на пример, може бити размена опојне дроге за другу дрогу или за другу врсту робе, позајмљивање или давање у залогу опојне дроге, поклањање одређене количине ових супстанци ради каснијег придобијања купаца и слично.

Према чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде окривљени АА је дана 04.03.2021. године у Чачку на означеној адреси, на паркингу бензинске пумпе „...“, дао окривљеном ББ два ПВЦ пакетића нето масе 0,56 и 0,51 грама испуњена опојном дрогом канабис, коју опојну дрогу су полицијски службеници ПУ Чачак пронашли код окривљеног ББ и по потврди му је одузели.

Из изреке правноснажне пресуде и из списка предмета такође произлази да је окривљени ББ, неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу опојну дрогу канабис, коју му је окривљени АА дао на паркингу означене бензинске станице и која му је од стране овлашћених службених лица полиције уз потврду одузета, као и да је окривљени ББ уживалац наведене опојне дроге.

Радња извршења кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога, из члана 247. став 1. КЗ, је навођење другог на уживање опојне дроге или давање опојне дроге другом лицу да је ужива или стављање на располагање просторија ради уживања опојне дроге, као и свака друга делатност којом се другом омогућава уживања опојне дроге.

Давање је стављање на располагање другом опојне дроге, односно њена предаја да је ужива то или неко друго лице. При томе, за постојање овог кривичног дела није неопходно да је дошло до уживања опојне дроге од стране лица коме је или за које је дрога дата.

Имајући у виду наведено, по ставу Врховног касационог суда, радња „давања опојне дроге“, која је окривљеном АА стављена на терет и за коју је оглашен кривим правноснажном пресудом, не представља радњу извршења кривичног дела

неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, већ радњу кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ.

Наиме, у конкретном случају, радња давања опојне дроге без накнаде другом лицу – окривљеном ББ, који је исту опојну дрогу неовлашћено држао у мањој колични за сопствену употребу, како је то описано у изреци пресуде, по оцени овога суда, нема карактер неовлашћеног стављања у промет опојних дрога, нити се може подвести ни под једну од напред изнетих радњи (размена, позајмљивање опојне дроге...), већ иста представља давање опојне дроге другом лицу ради уживања. У вези са тим, Врховни касациони суд налази да околности што је окривљени АА, предметну опојну дрогу дао окривљеном ББ на јавном месту – паркингу бензинске станице и што окривљени ББ, исту није конзумирао одмах након преузимања, а насупрот ставу нижестепених судова, не указују да је у питању неовлашћено стављање у промет опојних дрога и да се у радњама окривљеног стичу законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Према томе, окривљени АА, није могао бити оглашен кривим за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, па је правном квалификацијом радњи окривљеног као у изреци првостепене пресуде учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на штету окривљеног, а иста повреда учињена је и другостепеном пресудом, којом је првостепена пресуда потврђена.

Стога је Врховни касациони суд отклонио наведену повреду закона, тако што је преиначењем правноснажних пресуда окривљеног АА огласио кривим због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ, налазећи да се у тим радњама окривљеног стичу сва законска обележја, како објективне тако и субјективне природе, тог кривичног дела.

Врховни касациони суд је одлучио и о кривичној санкцији, па је узимајући у обзир околности од значаја за одлуку о врсти и висини кривичне санкције у смислу члана 54. КЗ, а које су утврђене правноснажним пресудама, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору, налазећи да је оваква казна сразмерна тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног и да ће се истом остварити сврха кажњавања у смислу члана 42. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник,
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић